

NADER OOGSTBERICHT BOOMZADEN

Er is practisch geen douglaszaadoogst, noch in Amerika noch in Europa. Hierdoor stijgt de kans voor ons land, dat minderwaardige herkomsten worden aangeboden. Daar er reeds dergelijke aanbiedingen zijn geweest, worden zowel kweker als bouseigenaar hiervoor met ernst gewaarschuwd.

Staatsbosbeheer.

Boekbesprekingen

[114.35 : 114.58 (492)]
 Vlugschrift Staatsbosbeheer „Strooiselroof”. Als negende in de reeks van Vlugschriftjes van het Staatsbosbeheer is thans verschenen „Strooiselroof”.

Tot voor kort dacht men, dat het nut van strooisel voor de bosbouw algemeen werd ingezien en dat de strooiselroof eigenlijk een afgedane kwestie was. In de laatste tijd is er echter weer vraag naar strooisel ontstaan, doordat sommige kwekers, o.a. die van azalea's zowel bladafval als mos in hun bedrijf gebruiken.

Het vlugschrift doet nu duidelijk uitkomen hoe verkeerd de bosbouwer met het verkopen van zijn strooisel doet. De prijs, die men ervoor krijgt, ligt ver beneden de waarde ervan, wat aan de hand van een berekening helder in 't licht wordt gesteld. Neemt men in een dennenbos van gemiddelde gesteldheid het strooiseldek en het mos weg, dan zal men dit moeten vervangen door een gift van ± 100 ton compost, en de prijs daarvan is aanmerkelijk hoger dan het bedrag dat men voor het strooisel zal krijgen. Men zorg er overigens voor, dat het strooisel door geschikte maatregelen behoorlijk wordt geactiveerd.

P. v. Zon.

[232.4 (492)]
 „Beplantingsplan en uitvoering van de beplanting in de Noordoostpolder”, Ir G. A. Overdijkink en L. W. Wilmes, deel 9, 1953 van de serie „Van zee tot land”, uitgave van de Directie van de Wieringermeer (Noordoostpolderwerken).

Overdijkink behandelt de overwegingen die leiden tot het landschapsplan, dat vastknoopt aan de oude elementen Schokland en Urk, en de nieuwe elementen, het assenkruis van hoofdwegen en de andere wegen, terwijl de gesteldheid van de grond in hoofdzaak de grotere boscomplexen aangaf.

Hieruit ontstonden een beplanting die afzienbare compartimenten markeert, bestaande voornamelijk uit weg- en erfbeplantingen; de beplanting in en om de woonkernen, en de boscomplexen op voor akker- en weidebouw ongeschikte gronden.

Wilmes gaat nader in op de technische uitvoering. De wegbeplantingen zijn hoofdzakelijk uitgevoerd met populier, waarbij *P. deltoides missouriensis* tot nu toe het best bevalt (geen *Dotichiza* waargenomen). De *P. gelrica*, *marilandica*, *regenerata* c.q. *var. erecta* zijn onbruikbaar gebleken.

De erfbeplantingen voor een 1600 tal boerderijen dienen te passen in het stramien van het landschapsplan voor wat betreft de meer opvallende windsingels, terwijl de hagen en struikgroepen in overleg met de pachters tot stand kwamen.

De beplantingen in en om de woonkernen zijn meer op het recreatieve en esthetische element ingesteld.

De bebossingen (Kuinre 1025 ha, de Voorst 675 ha, Urk 125 ha, Schokland 70 ha) komen tot stand op gronden waar in de regel andere problemen dan die van watertekort een rol spelen. De vrijwel water ondoorlatende keileem zal vermoedelijk de beste bosgrond opleveren, het uiterst fijne Blokzijlzand wordt, waar mogelijk, gemengd met onderliggend veen en levert dan ook redelijk goede grond. Op keileem wordt elk, es, beuk, haagbeuk en esdoorn geplant, eik en es 80%, op het veen-zand komt voornamelijk sitka, es en esdoorn, met doorzaaien van eikels, in aanmerking.

Een overzicht van het kwekerijbedrijf besluit het geheel.

H. de Koning.

